

Az Országos Erdészeti Egyesület közreműködésével ez évben megrendezésre kerül a második innoLignum Sopron erdészeti és faipari szakmai kiállítás és konferencia 2009. szeptember 3-5. között. Az ágazatokat és az ország gazdaságát, lakosságát is érintő kihívásoknak megfelelően a 2009. évi rendezvénysorozat kiemelt témája a fa mint környezetbarát, megújítható alapanyag és energiaforrás lesz.

Az elmúlt évben a szervezők által aláírt együttműködés szerint, a korábbi területeket kínálva és a konferenciák, valamint baráti találkozók szervezésével folyik már a munka. A szervezők az idei rendezvénysorozatra várják azokat a kiállítókat, akik a fosszilis alapú energia kiváltására alkalmas szellemi termékekkel vagy eszközökkel rendelkeznek és a szakmai közönség, valamint a lakosság körében a rendezvénysorozat keretében kívánják kínálni, kiállítani. A rendezvénysorozat fő célja szerint kiemelten várják a környezetbarát és megújuló faanyagra épülő energetikai megoldásokat és eszközöket.

A rendezvénysorozat keretében új színfoltként helyet kínálunk a vadgazdálkodók bemutatkozásának. Ezzel segíteni kívánjuk a válságos időszakban, a hazai turizmus keretében kínálható vadászházak és vendégházak kiváló színvonalú szolgáltatásait, beleértve az erdészeti erdei iskolák szálláshelyeit. A vadhús, mely rendkívül sok és az egészséges életmódhoz szükséges mikroelemet tartalmaz, továbbá a halhoz hasonlóan alacsony kalóriatartalmú étel, ajánlható a lakoságnak is szélesebb körű fogyasztásra.

A szervezők várják a hagyományos faipari eszközök kiállítóit, az erdészeti vidékfejlesztést szolgáló szellemi termékeket és eszközöket, gépeket, berendezéseket kínáló cégeket, valamint az erdészeti közép és felsőfokú oktatási és kutatási intézményeket, az állami erdőgazdasági társaságokat és magánerdő-gazdálkodókat, a vadásztársaságokat.

Egyesületünk programja szerint a fa, mint megújuló energiaforrás témakörben tervez konferenciát megszervezni. A baráti programok közül ismét fel kívánja újítani a hagyományos Erdész–Faiparos találkozót.

A kiállítási területek és árak:

MKB aréna nagyterem 7000 Ft + ÁFA; Sátor 4000 Ft + ÁFA; Szabad terület 1000 Ft + ÁFA.

Sopron városa, az erdészetet és faipart képviselő szervezetek, a szervezők várják a kiállítókat, a szakmai közönséget, az érdeklődőket a rendezvénysorozatra, a szállodák és vendéglátóhelyek pedig kedvezményekkel állnak a városba és a rendezvénysorozatra érkezők rendelkezésére.

<http://www.innolignumsopron.hu>

Nagy Mihály (1925–2009)

Nagy Mihály 1925. december 12.-én született Szalkszentmártonban, földműves családból. Iskoláit Solton és a környező tanyasi iskolákban végezte, aszerint, hogy szülei éppen hol béreltek földet. Valószínűleg a földművelő,

tanyasi háttér vezette az erdészszakma felé. A kunszentmiklósi téli gazdasági iskola elvégzése után jelentkezett az esztergomi erdész szakiskolába, ahova csak 1948-ban sikerült bekerülni, és két év alatt jeles eredménnyel elvégzte.

Időközben a tanulás mellett már 1944-től dolgozott, mindig erdészeteknél, gyakornoki munkát végzett Dunavecscén és Bátaszéken, majd erdészeti brigádvezető, beosztott erdész, csemetekert-kezelő lett. Továbbtanulási terveiről nem mondott le, 1950-ben normás tanfolyamot végzett, és a Tolna megyei Erdőgazdasági Es.-nél mint normás dolgozott. A katonaevek után a Szekszárdi Erdőgazdaságnál dolgozott különböző beosztásokban. 1953-tól a Csongrád megyei Erdőgazdaságnál dolgozik, először normásként, majd fahasználati előadóként. Időközben elkezdte a Szegedi Erdészeti Technikumot, azzal a céllal, hogy utána erdészeti főiskolát végezzék.

A történelem azonban közbeszólt, az 1956-os eseményekben való részvétele miatt elbocsátot-

ták. 1957-ben fizikai munkásként dolgozott a szegedi Gőzfűrészeknél, majd a Vágóhídon. 1958-ban helyezkedett el a Kiskunsági Erdőgazdaságnál, ill. jogelődjénél, mint fahasználati előadó. Az Erdészeti Technikumot is csak ezután tudta folytatni, és elvégezni. Közben a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság központjában munkaügyi előadó, szállítási előadó, anyagforgalmi előadó. Szakmai munkája mellett soha nem adta fel továbbtanulási szándékát, és már meglelt emberként kezdte el a Soproni Egyetemet, ahol erdőmérnöki diplomáját 1967-ben, 42 éves korában szerezte meg. 1968 és 1982 között erdészetvezető a Kiskőrösi és Császártöltési Erdészetnél. 1982-től nyugdíjba vonulásáig, 1986-ig a Kecskeméti Erdőfelügyelőség-nél dolgozott mint erdőfelügyelő.

Először 1970-ben, mint kezdő erdőmérnök gyakornok találkoztam vele Császártöltésen, ahol akkor vezette be a hosszútűz, felsőrakodós motorfűrész faktermelési módszert. Érdekelte a műszaki vonal, a faktermelés, a gépesítés, mindig új módszereket, megoldásokat keresett. Erdészetvezetőként jelentős erdősítési és kivitelezési fásítási munkákat is irányított, kiváló eredménnyel. Mindig büszkén vallotta, hogy amit elért szakmai előmenetelében, munkájában, mindent magának, állhatatos kitartásának köszönhetett, hiszen fizikai munkástól az erdészetvezetőig az összes lépcsőfokot végigjárta.

Erdőfelügyelőként a Bugaci körzet tartozott hozzá, ahol különösen jó kapcsolatot épített ki az erdőgazdálkodással is foglalkozó szövetkezetekkel, gondoskodott az erdészeti szakmai háttérről. Tőle vettem át felügyelőként a körzetét, felügye-

lői munkája példaértékű volt számomra, könnyű volt utána erdőfelügyelőnek lenni. Nyugdíjba vonulása után a meginduló magánerdő-gazdálkodás beindításában nagy szerepe volt, erdőtelepítési terveket, éves terveket és elszámolásokat készített, sok erdőtelepítés kivitelezését is irányította kedves községekben, Bócsán, Kaskantyún, Orgoványon. Soha nem lehetett otthon találni, mindig a területet járta kis Marutti gépkocsijával.

Nagy szerelme volt a vadászat, a Bócsai Hubertus Vt. elnöke volt évtizedekig.

Lelkes, aktív tagja volt az Egyesületnek. Válamennyi kiránduláson, helyicsoport-rendezvényen részt vett, az Erdészklub havi összejövetelein mindig jelen volt. Két éve ismertette életpályáját az Erdészklub hallgatói előtt, ez az önvallomás mindnyájunk számára emlékezetes volt. Humorára jellemző, hogy soha nem felejtette el régi munkatársait május 19-én, Ivó napján „névnapjukon” egy palack saját termésű borral köszönteni. Az utóbbi időben sokat betegeskedett. Decemberi rendezvényünkön még részt vett, azután már csak telefonon beszéltem vele. Említette, hogy most beteges, de a következő erdészklubra már jönni fog.

A Kecskeméti Szent Család Plébánia urnaemetőjében búcsúztunk tőle.

Kedves Misi bácsi, nyugodj békében. Vidám, derűs személyiséged hiányozni fog az Erdészklub összejövetelein. Emléked tovább él családodban, barátaidban, kollégáidban, vadásztársaidban, és a Kaskantyú, Orgovány, Jakabszállás környéki erdőben.

Bognár Gábor